

Советский спорт, 2004. — 176 с.

3. Кашуба В. А. Коррекция нарушений осанки школьников в процессе АФВ / В. А. Кашуба, Зияд Хмаид Ахмад Насраллах. — К.: Наук. світ, 2008. — 223 с

Олексій Тарасенко

студент 4 курсу

факультету фізичної культури, спорту та здоров`я людини

Наук керівник: **Л. М. Томіч,**

к.мед.н., доцент (БДПУ)

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ПРИ ВІДКРИТИХ ВТРУЧАННЯХ НА СЕРЦІ

Актуальність проблеми. Останнім часом в країні та всьому світі збільшуються відсоток захворювання серцево-судинної системи. Причин дуже багато, одна з найголовніших це – технологічний та промисловий розвиток. Технологічний розвиток змушує дітей та підлітків більшість часу проводити у віртуальному світі, та значно зменшує їх рухову активність, що негативно відображається на всьому організмі. Теж саме стосується і дорослих. Від поганого навколишнього середовища також виникають різні захворювання, найчастіші серед яких хвороби серцево-судинної системи.

В останні десятиліття зростання смертності від серцево-судинних захворювань в значній мірі зменшився завдяки розвитку кардіохірургії. Операції на серці виконуються при пораненнях серця і кровоносних судин, набутих і вроджених вадах серця, ішемічної хвороби, аневризмі, порушеннях серцевого ритму. Після хірургічного втручання дуже часто виникають післяопераційні ускладнення такі як – пролежні, атрофія м'язів, погіршення функціонування серцевої та дихальної системи, та організму в цілому. Для боротьби с після-операційними ускладненнями хворим призначають фізичну реабілітацію, яка направлена на їх усунення та профілактику.

Ступінь досліджуваності проблеми. У контексті даного питання вагомим є те, що існує значна кількість наукових і методичних праць, де розглядається дане питання сучасними дослідниками [1, 2].

Мета та методи дослідження. Обґрунтувати застосування фізичної реабілітації при оперативному втручанні на серці та розробити оптимальну програму фізичної реабілітації для кардіо-хворих після хірургічного втручання.

Сутність дослідження. Існує декілька видів оперативних втручань при хворобах серцево-судинної системи: Аортокоронарне шунтування – хірургічна операція, в основі якої лежить відновлення нормального припливу крові до серцевого м'яза за допомогою шунтів шляхом створення обхідних шляхів від аорти до коронарних артерій в обхід ураженої (звуженого) ділянки судин, що живлять серце. Стентування коронарних артерій – швидка, малотравматична і відносно безпечна альтернатива методу коронарного шунтування, спрямована на відновлення просвітів в «забитих» артеріях і лікування серцево-судинних хвороб різного ступеня тяжкості. Протезування аортального клапана – це відкрита

операція, основним завданням якої – це видалення хворого клапана і заміна його на раніше узгоджений механічний або біологічний. Кожне з вище перерахованих видів оперативних втручань на серці має показання та протипоказання, тому перш ніж призначите певний вид операції, хворий проходить медичне обстеження [1].

Фізична реабілітація – це система засобів, спрямована на відновлення організму людини, а також використовується для профілактики захворювань та лікування захворювань в клінічній медицині. Основна мета-це відновити організм до початкового стану. Правильно підібрані засоби фізичної реабілітації позитивно впливають на організм та працездатність в цілому. Підбирають засоби в залежності від захворювання, статі, віку, фізичної підготовленості та особливостей організму [2]. Суворо ліжковий режим призначають у перші години після операції. Завдання засобів фізичної реабілітації направлені на усунення та профілактику післяопераційних ускладнень. Ліжковий режим орієнтовно триває 1-2 доби. Завдання засобів фізичної реабілітації направлені на нормалізацію діяльності організму після оперативного втручання. Палатний режим триває з 3-4-ї до 7-10-ї доби після операції. Завдання засобів фізичної реабілітації направлені на покращення діяльності організму, загального укріплення та покращення пристосувальних можливостей. Вільний режим при гладкому, тобто без ускладнень, перебігу післяопераційного періоду триває від 8-11-ї доби після операції до виписування. Завдання засобів фізичної реабілітації спрямоване на удосконалення діяльності систем організму, покращення працездатності та підготовки до виписки.

Основні висновки. Отже, з'ясовано, що методи та засоби фізичної реабілітації на різних етапах мають різний вплив та характер дії на організм. Завдання засобів фізичної реабілітації спрямоване на удосконалення діяльності систем організму, покращення працездатності та підготовки до виписки. Запропоновано програму фізичної реабілітації, що підібрана максимально оптимально для всіх видів оперативних втручань та з максимально доступними засобами фізичної реабілітації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Апанасенко Г.А. Лечебная физкультура при заболеваниях сердечно-сосудистой системы / Г.А. Апанасенко, В.В. Волков, Р.Г. Науменко – Киев: Здоров'я, 1987. – 120 с.
2. Дзяк В.Н. Медична реабілітація хворих серцево-судинними захворюваннями /В.Н. Дзяк, І.І. Крижанівська – 2-е вид., випр. і доп. – К.: Здоров'я, 2010. – 267 с.